

door Stephan Zegwaard

In [deel 1](#) vertelde ik jullie dat ik haast niet kon wachten om weer op mijn stek neer te strijken. De eerste sessie leverde helaas geen vis op maar desondanks was het vertrouwen groot! De dagen na de eerste sessie voer ik om de dag. De emmer met boilies raakt inmiddels wel leeg, dus ik gris een zak bollen die ik afgelopen zomer had aangeschaft uit mijn voorraadschap. Ik kom tot de ontdekking dat "vriend muis" zich flink tegoed heeft gedaan aan mijn boilies, gezien de gaten in de zak. Grrrr..... wanneer ik verder kijk, zie ik dat er zich her en der ook wat levende wezens in de kapotgeknaagde zak bevinden... maden! Gatver!! Ik en in staat om deze zak per direct in de grijze container te flikkeren maar bedenk me tegelijkertijd dat dit wellicht zo slecht nog niet is. Ik schudt de zak leeg in de emmer en besluit het ongedierte lekker mee te voeren.

De afgelopen week staat de wind prima op de eigen hand, de luchtdruk is perfect en mijn vertrouwen wordt steeds groter. Maandag dient er gevoerd te worden en samen met zoonlief rijd ik in "code oranje weer" richting de waterkant. Mijn zoon besluit om in dit noodweer even in de auto te blijven wachten terwijl ik gewapend met emmer bollen en voerschip mij richting de stek begeef. De storm en regen kennen geen genade, golven van tenminste een meter hoog beuken tegen de kant en zorgen voor een schuimkraag langs de kant. Uit alle macht probeer ik mijn boilies zo'n 40 meter verderop te krijgen, hetgeen erg moeilijk is vanwege de zware storm... maar het lukt! Mijn zoon slaat mijn bezigheid op afstand vanuit de auto gade en wanneer ik na een minuut of 10 drijfnat weer achter het stuur spring, ligt hij dubbel van het lachen. Ik ben tot op de draad toe doorweekt en zie eruit als een verzopen kat. Hup .... snel naar huis, omkleden en aan de thee! Het klinkt wellicht vreemd....maar die 10 minuten bollen smijten in dit weer voelde heerlijk!! Dit is mannenwater!

Dinsdag! 's Ochtends al vroeg present op het werk, om zodoende klokslag vijf uur met gierende banden weg te kunnen. Het is de hele dag vise en regenachtig weer maar wanneer ik om vijf uur naar buiten sprint is het droog! Eenmaal thuis snel eten, omkleden, thee zetten en de auto inladen. Voordeel van korte sessies... je hebt relatief weinig materiaal nodig. Eenmaal aan de waterkantzien de omstandigheden er perfect uit! Dit ruikt naar vis, een straffe wind op de hand (molens in brand!?)... maar koud is het niet!

Harde dobber, de aanhouder wint (deel 2)

woensdag 02 december 2015 08:25
